

gjennem denne meget befærdede Del af Byen af Jernbanetrain er beleerende og generende. Det er ikke blot ved Knippelsbro, hvor der er en saa overnaade livlig Jærdsel; men jeg har Grund til at tro, at det vil være i ikke ringe Grad generende for de Skibe, som søge Anlægspladser i Børsgraven, at de skulle manøvreres gennem Broanlægget der. Jeg forstaaer ikke selv at bedømme de tekniske Vanskeligheder, der kunne være forbundne med at staffe sig tilstrækkelig Plads i Havnegade; men jeg maa tilstaa, at som Tilfuer af Forholdene derude, naar man ser den Mæsse af Barer, der ere ophobet der, den bestandige, fuldstændige Overtfyldning paa det lille Terrain, der er der, og de mange Skibe, der ligge der, faar man let det Indtryk, at Anbringelsen af en Jernvei der — den maa vistnok være med dobbelt Spor, — ikke vil kunne være uden en Indflydelse paa Forholdene der, som maaste vil kunne være generende. Dertil kommer, at jeg heller ikke ganske har kunnet lade uden Betragtning Hensynet til den Sag, som nu venter sig til Afgjørelse, og som jo ganske vist afhænger af Forhandlinger og Underfølgelser, som endnu langt fra kunne siges at være fremrykkede paa et saadant Punkt, at man kan have nogen bestemt Mening om den virkelige endelige Udførelse, jeg mener Anlægget af en Havn ved Kalkbrønderiet. Det synes mig klart, at dersom der virkelig der tilveiebringes en Havn paa dybt Vand, saa er der al uulig Grund til at antage, at det vilde være hensigtsmæssigt, om man kunde henvise de Skibe, der føre Ladninger, som skulle bringes til Jernbanen, derhen, hvor de paa den letteste og paa en for den indre Trafik i Byen aldeles ikke besværende Maade kunde komme derind. I Forbindelse dermed vil jeg sige, at jeg tror, at naar dette Havneanlæg blev sat i Værk og fuldbendt, vilde det have til Følge, at man ikke i nogen overordentlig Grad vilde benytte de Bolværker, som ligge ved Havnegade netop til Trafikken paa Jernbanen, fordi man vilde undgaa den Beleering for den indre Trafik i Byen, som dog i alt Fald vil være forbunden dermed. Nogen økonomisk Betydning har Sagen ogsaa, mindre for Byen, det tilstaaer jeg, men den har Betydning for Jernbaneselskabet og for Staten, og den har det, som jeg sagde før, for Staten i en ikke ringe Grad, baade naar man ser hen til Rentegaranti, men i særdeleshed naar man veed, at Staten er en meget betydelig Aktionær i det sjællandske Jernbaneselskab. Det er disse Grunde, som have bevirket, at jeg for mit Bedkommende ikke har fundet nogen Anledning til at modsætte mig et saadant Forslag, der ikke kom fra mig selv, men kom frem i det andet Thing, og som ogsaa gjør, at jeg, hvis det vedtages, vilde finde, at det var en ret forstandig Foranstaltning, henseset til alle Forhold, at vi give nogen Tid for at tage Erfaringen med, dels om hvilken Udstrækning Trafikken vilde tage, og dels om, hvorledes de

Forhold vilde udvikle sig, som dog efter min Mening maatte have en væsentlig Indflydelse paa Bedømmelsen af Spørgsmaalet.

Krieger: Efter de Udtalelser, vi fra forskjellige Sider have hørt om det Spørgsmaal, der ligger for, skjøndt det ikke foreligger i Lovudkastet selv, kan jeg ikke betvivle, at det vil blive gjort til Gjenstand for nærmere Overveelse, og da der er udtalt Anskuelse fra begge Sider, er der jo, inden de nærmere Overveelser have fundet Sted, saa meget mindre Anledning til at gaa dybt ind paa Sagens Realitet. Imidlertid kan jeg dog ikke undlade at fremhæve, at Sagen jo dog ved denne Leilighed stiller sig noget anderledes, end om Spørgsmaalet første Gang skulde foretages. Det staar i det Mindste for mig saaledes, at, naar man skal fravige en een Gang af Lovgivningsmagten tagen Beslutning, saa skulle Grundene dertil være bestemte og afgjørende. Det synes fra alle Sider at være erkendt, at der foreligger saadanne bestemte afgjørende Grunde med Hensyn til Lunnelspørgsmaalet, hvorimod det indtil videre staar tvivlsomt, hvorledes Sagen stiller sig med Hensyn til Havneanlægs-spørgsmaalet. Jeg for min Person kan ikke negte, at, naar Sagen engang kommer til at foreligge, vil det for mig have stor Betydning, om der foreligger en bestemt og klar Udtalelse fra Rigsens Kommunalbestyrelse, som tilraader en Forandring i Lovforslaget af 1875. Saa længe denne ikke foreligger, synes det mig unegteligt, at alle de andre Betragtninger, der fremkomme, staa noget usikre og noget svævende. Hvad den forventede Udvidelse af Havnens mod Nord angaar, saa maa det ikke glemmes, at der jo her endnu kun er Tale om et Forslag. Jeg haaber, at dette Forslag skal blive gennemført, men det er klart, at det kan strande paa forskjellige Vanskeligheder. Jeg for mit Bedkommende haaber, at det ikke skal strande paa krigsministerielle Vanskeligheder, som der maaste var en lille Antydning af fra en æret Kollega, men vist er det, at der behøves Forhandlinger med Krigsministeriet, der, saa vidt jeg veed, ikke have fundet Sted. Ligeledes behøves der Lovgivningsmagtens Medvirking til Udførelsen af Sagen, ikke at tale om, at Spørgsmaalet endnu ikke har været forhandlet i Borgerepresentationen. Sagen tør saaledes ikke betragtes som saa sikker, som jeg, saa vidt jeg har kunnet bedømme Forholdet, i og for sig maatte anse det for ønskeligt, at den var. Det er overhovedet ikke heldigt, at to Spørgsmaal, som kun have det formelle Foreningspunkt, at de begge angaa en Forandring i en engang vedtagen Lov, stilles saaledes i Forhold til hinanden, at det enes Afgjørelse ligesom udsættes efter det andets Afgjørelse. For min Person vil jeg kun henstille, om det, selv om man vilde bringe Spørgsmaalet om Fravigelse af Havneanlægs Lov frem igjen, ikke kunde lade sig gjøre at bringe